

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπὶ τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου, ἀριθ. 39.

Λήγοντος προσεχῶς τοῦ ἐνάτου ἔτους τῆς «Ἑστίας», ὅσοι τῶν κυρίων συνδρομητῶν ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθήσωσι λαμβάνοντες τὸ φύλλον καὶ κατὰ τὸ προσεχές ἔτος παρακαλοῦνται νὰ ἀποστείλωσιν ἐγκαίρως τὸ ἀντίτιμον τῆς ἐτησίας αὐτῶν συνδρομῆς, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΒΤΟΣ Ι' — ΑΡΙΘ. 470

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πανομοίετυπα τῶν ὑπογραφῶν τῶν Βασιλοπαίδων
Κωνσταντίνου, Γεωργίου καὶ Νικολάου.

ΤΟ ΤΑΞΙΜΟΝ ΤΗΣ ΚΟΡΗΣ, Εἰκὼν.

Κ. ΠΑΠΑΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ, Οἱ θαλαμηπόλοι τῆς
ἱστορίας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΥΖΗΣ, Βιογραφικαὶ σημειώσεις με-
τὰ εἰκόνας.

ΑΧΙΛ. ΠΑΡΑΣΧΟΥ, Ἑκταφῆ. (Ὁ δερβίσης τῶν
Ἀθηνῶν) ποίημα.

ΧΑΡΑΔ. ΑΝΝΙΝΟΥ, Ἡ εὐτυχία καὶ τὸ ὑποκίμα-
σον, διήγημα.

Δ. ΒΙΚΕΛΑ, Εἰς ξένην, ποίημα.

Ν. Γ. ΠΟΛΙΤΟΥ, Ἡ νεότης τοῦ Μῆγα.

ΕΜΜ. ΡΟΪΔΟΥ, Σκαλάθουρα.

ΑΡΙΣΤ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΥ, Ὁ γέρον φάλτης, ποίημα.

ΑΓΓΕΛΟΥ ΒΛΑΧΟΥ, Τὸ δῶρον τῆς θείας, διή-
γημα.

ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ, Τὸ σχολεῖον, ποίημα.

ΑΝΤ. ΜΗΛΙΑΡΑΚΗ, Αἱ πρὸ πεντηκονταετίας με-
γάλας τῶν Ἀθηνῶν οἰκίαι.

ΙΩ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ, Ζήλεια, ποίημα.

Γ. ΣΟΥΡΗ, Ὁ χαρτοπαίκτης τῆς πρωτοχρονιάς.

Α. Π. ΚΟΥΡΤΙΔΟΥ, Χάρην ἀντὶ χάριτος, διήγημα.

Π. Ι. ΦΕΡΜΠΟΥ, Ὁ φιλόργυρος, μῦθος.

ΣΠ. ΜΗΛΙΑΡΑΚΗ, Ποιήσεις καὶ πραγματικότης.

Γ. ΔΡΟΣΙΝΗ, Ἡ Τριανταφυλλιά μου, ποίημα.

ΤΟ ΤΑΞΙΜΟΝ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ 1884

Ἡ κατὰ τὸ 1884 φιλολογικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ παραγωγὴ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πατρίδι, ὅσω πτωχὴ καὶ ἀνεπαρκὴς ἂν εἴνε, τοσοῦτον μᾶλλον ἀξία εἶνε φιλοστόργου ἐπισκοπήσεως, ἐξ ἧς ἀποδεικνύεται ὅτι οὐχὶ ὀλίγα τῶν ἀρκιῶν προϊόντων αὐτῆς δὲν ἀμαρτοῦσι θαλερότητος.

Ἄλλὰ πρὶν ἢ περισυνάξωμεν ὧδε μεθ' ὅσης δυνατῆς ἀκριβείας τὰ μᾶλλον βαρύνοντα ἐν τῇ πνευματικῇ κινήσει τοῦ ἐκπνεύσαντος ἔτους, θλιθερὸν καθήκον ἐπιβάλλει νὰ μνημονεύσωμεν τὸ ὕστατον τῶν ἀνεπαρορθῶτων ἀπωλειῶν, τὰς ὁποίας ἐπέφερον εἰς τὸ ἔθνος ἡμῶν ὁ θάνατος διαπρεπῶν ἀνδρῶν. Οὕτως ἐστερήθη ὁ ἑλληνισμὸς τὸν μέγαν αὐτοῦ εὐεργέτην καὶ ἔσχον τῶν γραμμάτων προστάτην Γεωργίον Ζαρίφην, καὶ δυσαναπλήρωτον κενὸν ἐπαφήκαν, ἀποθνήσκοντες τρεῖς διαπρεπεῖς ἐπιστήμονες ὁ βαθὺς φιλόσοφος καὶ ἱκανότατος διπλωμάτης Π. Βράλλας, ὁ διαπρεπὴς φιλόλογος Ἰω. Οἰκονομίδης καὶ ὁ τοῦ ἡμετέρου Ἀστεροσκοπεῖου διευθυντῆς Ἰούλιος Σμιθ. Οὐχ ἥσσον δὲν πρέπει νὰ παρέλθῃ ἐν σιγῇ ὁ θάνατος δύο ἀνωτέρων λειτουργῶν τῆς παιδείας καὶ λογίων διακεκριμένων, τοῦ Ἀνδρέου Μάμουκα καὶ Δημητρίου Πανατζῆ.

Υἱὸς δὲ τοῦ τελευταίου ὑπῆρχεν ὁ τοσοῦτον ἄσφως ἐν ἀρχῇ τοῦ καλλιτεχνικοῦ του σταδίου ἀφαρπκθεὶς ζωγράφος Περικλῆς Πανατζῆς.

Τὰ ἐκδοθέντα συγγράμματα ἀνάγονται εἰς διαφόρους κλάδους τῶν γραμμάτων· σημαντικὸν ἀριθμὸν ἐν αὐτοῖς κατέχουσιν αἱ σύντομοι ἐπιστημονικαὶ πραγματεῖαι, διατριβαὶ ἱταεῖς ἐπὶ ὕψησιν, ἐναρκητήρια λόγιοι, παιδαγωγικαὶ καὶ ἱατρικαὶ μονογραφαί. Ἐν τῇ κυρίῳ φιλολογίᾳ αἱ πέρυσιν ἐκδοθεῖσαι «Γλωσσικαὶ παρατηρήσεις» τοῦ κ. Κόντου παρέσχον ἀφορμὴν εἰς σπουδαίας γλωσσολογικὰς μελέτας ἐν τῇ τερηστασίᾳ μὲν Κ. Λεῖοῦ τοῦ Θεαγένους Διβιάδᾳ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ δὲ ἀνωμόμου τινὸς εὐχερῶς μαντευομένου ἐκ τῆς χάριτος τοῦ ὕψους καὶ τῆς κριτικῆς δεινότητος. Πρὸς τοῦ τελευταίου τὰς δοξασίας, ἐκδοθεῖσας καὶ ἰδιαιτέρας ὑπὸ τὸν τίτλον «Ψευδαττικισμοῦ ἔλεγχος» ἀντεπεβλήθη ὁ ἡμέτερος γλωσσολόγος κ. Γ. Χατζιδάκης διὰ τῆς «Μελέτης ἐπὶ τῆς νέας Ἑλληνικῆς».

Ἐν ταῖς ἱστορικαῖς συγγραφαῖς δέον νὰ καταριθμησωμεν τὸν 5' τόμον τῶν Μνημείων Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, ἅτινα ἀπὸ ἐτῶν ἐκδίδοι τακτικῶς ὁ ἡμέτερος ἀκάματος μεσαιωνοδότης κ. Κ. Σάββας καὶ τὸν 4' τόμον τῆς Ἑκκλησιαστικῆς ἱστορίας ὑπὸ τοῦ ἀρχιμανθρῆτου τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς Φιλαρέτου Βασιλείου· ὡσαύτως τὸ 4' τεύχος τοῦ «Ἀλεξανδρινοῦ Διακόσμου» ὑπὸ τοῦ λογίου ἱατροῦ κ. Δ. Οἰκονομοπούλου, περιέχοντος βιογραφίας τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀχμασάντων Ἑλλήνων καὶ Ἑλληνιστῶν, καὶ τὰ «Βιογραφικὰ Σχεδάρια τῶν λογίων Κερκυραίων» ὑπὸ Λαυρεντίου Βροκίνη. Τὴν χριστιανικὴν ἀρχαιογραφίαν ἐπιλόυσεν ἡ ἐκδοσις ἀρχαίου ἀποκρύφου κειμένου τῶν διδασκῶν τῶν 12 Ἀποστόλων ὑπὸ τοῦ Νικομηδείας Βρυνερίου, καὶ τὰ «Ἀγριολογικὰ μνημεία» τοῦ ἱεροδιακόνου Θ. Ἰωάννου. Ἐξέδωκε δὲ καὶ ὁ κ. Α. Παππαδόπουλος ὁ Κρακεὺς ἡ Γενικὸν περιγραφικὸν κατάλογον τῶν ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις τῆς Ἀνατολῆς εὐρισκομένων ἑλληνικῶν χειρογράφων.

Ἐἴαν λόγου συμβολὴν ταῖς τοπογραφικαῖς ἐρευναῖς παρεσχεν ἡ «Ἀμαργός» τοῦ κ. Α. Μηλιαρῆκη, ἀποτελουῦσα μέρος τῶν περιγραφικῶν ὑπομνημάτων τῶν Κυκλάδων νήσων κατὰ μέρος. Εἰς τὸν αὐτὸν λόγον ἀνετίθη ἡ σύνταξις ἐκτενοῦς γεωγραφίας τῆς Ἑλλάδος κατὰ νομοῦ ὑπὸ τῆς ἐν Τεργέστῃ Ἐπιτροπῆς τοῦ κληροδοτήματος τοῦ ἀειμνήστου Οἰκονόμου, τοῦ δ' ἔργου τούτου ἐναρξὴν ποιεῖται ὅσον οὐκ ἔστι κ. Μηλιαρῆκης, ἐπισκεφθεὶς ἤδη καὶ ἀκριβῶς μελετήσας κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος τὸν νομὸν Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας, ὃν πρῶτον ἀνέλαβε νὰ περιγράψῃ.

Ἀξιολογώτατον ἔργον εἶνε ἐπίσης τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Ἀνδρ. Κορδέλλα ἐκδοθὲν ἡ Ὄνομαστικὴν ἐπιστημονικῶν ὄρων» πρὸς

χρήσιν τῶν μαθητῶν τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς τῶν Εὐελπίδων, οὐχ ἦτιον δ' ἄξιον νὰ ἀναγραφῶσιν οἱ χρήσιμώτατοι ταχυδρομικοὶ καὶ τηλεγραφικοὶ χάρται, οἱ ὑπὸ τῶν οἰκίων τμημάτων τῆς Δημοσίας ὑπηρεσίας ἐκδοθέντες, ὡς καὶ ὁ τοῦ ἡμετέρου εἰδικοῦ χαρτογράφου κ. Χρυσόχοι τοῦ Ἡπειροθεσσαλίας εἰς Β' νῦν ἐκδοσὶν δημοσιευθεῖς.

Ἐν τῷ κλάδῳ τῆς ἀρχαιολογίας ἐξεδόθη τὸ Β' μέρος τῆς «Ἱστορίας τῆς ἀρχαίας καλλιτεχνίας» ὑπὸ τοῦ κ. Π. Κασθαδία. Ὁ ἡμέτερος νομισματολόγος κ. Π. Λάμπρος ἐξέδωκεν ἐν δυαὶ βιβλίοις «Νομίσματα καὶ μετάλλια τῆς Ἑπτανήσου Πολιτείας» καὶ «Νομίσματα τῶν ἀδελφῶν Μαρτίνου καὶ Βενεδίκτου Ζαχαριῶν, δυναστῶν τῆς Χίου.» ὁ δὲ κ. Α. Μελετόπουλος ἐδημοσίευσε Κατάλογον τῶν ἐν τῇ σχολῇ αὐτοῦ νομισμάτων, συμβόλων κτλ. Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος αἱ σπουδαιότερα ἀρχαιολογικὰ ἔργασια περιστράφησαν ἐν «Ἐπιδαύρῳ, ἔνθα πλεῖστα ἄξια λόγου ἀπεκαλύφθησαν ἔργα τῆς τέχνης, καὶ ἐν Ἀκροπόλει, ἔνθα τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἐνήργησεν ἀνασκαφὰς καὶ κατεδαφίσεις πρὸς κάθαρσιν καὶ ὠραϊσμὸν αὐτῆς.

Αἱ περὶ τὴν λατινικὴν φιλολογίαν σπουδαῖ ἀντιπροσωπεύονται διὰ τῆς «Νέας ἀντιβολῆς τοῦ κειμένου τοῦ Α' βιβλίου de oratore τοῦ Κικερρόνου κτλ.» διατριβῆς διὰ ὑφηγείας τοῦ κ. Σ. Βάση. Ἡ μηχανικὴ διὰ τῆς «Ἰθρυλικῆς» τοῦ διευθυντοῦ τῶν δημοσίων ἔργων κ. Σούλη. Ἡ φιλοσοφία διὰ τῆς ἀνθυλιστικῆς συγγραφῆς τοῦ κ. Σκαλοτσίου «Θρησκεία καὶ Ἐπιστήμη.»

Ἡ ἱατρικὴ ἐπιστήμη ἐπιδεικνύει ἡμῖν τὸ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Π. Ἰωάννου «Ἐγχειρίδιον χειρουργικῆς», ὡς καὶ τὸ ἐν τρίτῃ ἐκδόσει ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ «Ἐγχειρίδιον συστηματικῆς ἀνατομίας τοῦ ἀνθρώπου.»

Ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Ἀγαθόνικος ἐν τῇ ἐπιστήμῃ τοῦ Δικαίου παρέχει ἡμῖν τὴν «Περὶ Ἀρείου Πάγου καὶ Ἐφετῶν» λίαν ἐνδιαφερόσας πραγματείας αὐτοῦ. Ἐχομεν δὲ καὶ δύο μονογραφίας περὶ «πραγματικὰς δωρεὰς» τῶν κκ. Μομφερράτου καὶ Βορρέ, τὴν μὲν βραβεύθεισαν, τὴν δ' ἐκαινευθείσαν ἐν τῷ τελευταίῳ Σγυουσίῳ διαγωνίσματι.

Τὸ τοσοῦτον σημαντικὸν παρ' ἡμῖν ζήτημα τῆς παρακωλύσεως τῆς περαιτέρω καταστροφῆς τῶν δασῶν καὶ τῆς ἀναδάσεως, ὅπερ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος πολλάκις παρ' ἡμῖν ἀνεκινήθη, ἀνακαλεῖ τὴν πραγματεία τοῦ κ. Ν. Κλωροῦ «Περὶ τῶν συνθηκῶν, ὑφ' αἷς διατελοῦσι τὰ δάση τῆς Ἐλλάδος.»

Τὰ προφύτα, ἄτινα ἀνήκουσιν εἰς τὴν φιλολογίαν τῆς φαντασίας, εὐάριθμα ὄντα, δὲν εἶνε εὐκαταρρόνητα κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος, ἀρ' οὐ ἐν αὐτοῖς καταλέγονται τὰ «Παιδικὰ Διηγήματα» τοῦ κ. Κουρτίδου, τὰ «Ἐδῶ κ' ἐκεῖ» τοῦ κ. Ἀννίνου, αἱ «Ἀθίδες Ἀύραι» τοῦ Βιζηνίου, καὶ τοῦ Δροσίνῃ τὰ «Εἰδύλλια». Πρὸς δὲ ἡ δραματικὴ ἡμῶν φιλολογία ἐπλουτίσθη διὰ τῆς «Θεοδώρας» τοῦ κ. Κλ. Ραγκασθῆ καὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Βικέλια ἐκδοθέντος ἐν μεταφράσει νέου σαξέπειρείου δράματος τοῦ «Ἐμποροῦ τῆς Βενετίας». Κρίμα ὅμως ὅτι τὸ 1884 μόνον τὴν ἀγγελίαν τῆς ἐν τεύχει ἐκδόσεως τῶν ἑκαταεπαρμίων ἔργων τοῦ κ. Ἐμμανουὴλ Ροΐδου ἠτύχησε νὰ περιλάβῃ ἐν αὐτῷ. Μὴ λησμονώμεν δὲ καὶ τὴν ἐν τῷ Ὁδεῖῳ φιλολογικῇ ἐσπερίδῃ, καθ' ἣν ἐδιδάχθη νέα κομψοδία τοῦ κ. Κορομηλῆ, ἢ «Ἀπάτῃ ἀντ' ἀπάτης».

Ἐν τῇ καλλιτεχνίᾳ, ἧτις δυστυχῶς ἀτροφεῖ παρ' ἡμῖν, μετὰ δικαίας ὑπερφηφανεῖας ὀφείλομεν νὰ ἀναφέρωμεν τοὺς ἐπαίνους, τοὺς ὁποίους οἱ Γερμανοὶ τεχνοκρίται ἀπένειμαν εἰς δύο διαπρεπεῖς ἐν τῇ ξένῃ καλλιτέχνια ἡμῶν ἐπὶ τῇ εὐκαίρῃ νῶν εἰκόνων αὐτῶν: τῆς «Γραίας μάμης» τοῦ κ. Γύζη καὶ τοῦ «Κακοῦ ἐγγόνου» τοῦ κ. Ἰακωβίδου.

Ἡ τοσοῦτον τὸ ἐθνικὸν φρόνημα ἀναπτέρωσασα Ἐκθεσις τῶν κειμηλίων τοῦ Ἀγῶνος ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Πολυτεχνείου ὑπῆρξε καὶ ὑπὸ τὴν καλλιτεχνικὴν αὐτῆς ἐποφιν μίαν τῶν ἀξιολογωτέρων εὐτυχιῶν τοῦ ἔτους ἐκ ταύτης δ' ἐγένετο καταφανστετέρα ἢ ἑλλησιφς διαρκοῦς Ἐθνολογικὸν Μουσεῖον, καὶ προῆλθεν τὰ πρῶτα διαβήματα πρὸς μέλλουσαν συντέλεσιν τοιοῦτου. Ἐνταῦθα προσήκει νὰ σημειώσωμεν καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ Παρρασοῦ ὁργανωθεῖσαν καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐκθεσιν ἀνθέων.

Τὸ 1884 ἠτύχησε νὰ ἴδῃ ἐν Φλωρεντίᾳ ἐκδοθῆν τὸ πρῶτον τεῦχος τῶν μελουρηγμάτων τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν μελοποιῶ Μαντζάρου. Ὁ ἐν Ὀδησσῷ κ. Α. Ν. Μάλτος ἐξέδωκε τὴν «Τερψιχόρην», νέαν συλλογὴν χορικῶν ἁμαμάτων, τῶν πλείστων ἡρμοσμένων εἰς μέλη Γερμανῶν μελοποιῶν. Ὁ σύλλογος Παρρασοῦ, ἐργαζόμενος ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ μουσικοῦ αἰσθήματος, ἴδρυσεν τὰς κατὰ Σάββατον μουσικὰς

αὐτοῦ ἐσπερίδας, καὶ τακτικώτερον ὠργάνωσε πρὸς μέλλοντα καρποῦς τὸν μουσικὸν θίασον τῆς Σχολῆς τῶν ἀπόρων. Ἡ δὲ ἐν Κερκύρῃ φιλαρμονικῇ ἑταιρία προὐκήρυξε τὴν ἴδρυσιν μουσικοῦ διαγωνίσματος.

Διαγωνίσματα ἐτελέσθησαν: τὸ ἱατρικὸν Συμβουλίδειον, ἐν ᾧ ἐβραβεύθη τὸ περὶ «Τύφου» σύγγραμμα τοῦ κ. Βάφα. Τὸ Σγούτειον διαγωνίσμα, περὶ οὐ ἀνωτέρω διελάθωμεν. Τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Ζάππα ἱδρυνέν πρὸς ἑκδοσὶν πρακτικῶν γεωργικῶν ἐγχειριδίων, ἀπορριφθέντων πάντων ἀποσταλέντων ἐν αὐτῷ. Τὸ ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῆς Κρήτης ἱδρυνέν πρὸς συγγραφὴν Ἱστορίας τῆς Κρήτης, οὐδὲνς τυχόντος ἄξιου τοῦ δεκαεπισχολιογράφου ἄλλου, καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου φύλλου πρὸς συγγραφὴν διηγήματος, καθ' ὃ οὐδὲν ἐβραβεύθη.

Ζωηρὰ ὑπῆρξεν ἡ περὶ τὴν ἐκπαιδευτικὴν κίνησιν, ἔνεκα τῶν πολλῶν μεταρρυθμίσεων, αἱτινες ἐπέβλησαν εἰς τὸ ἐκπαιδευτικὸν σύστημα. Ἡ σημαντικώτατὴ πασῶν εἶνε ἡ εἰσαγωγή τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νέου νόμου περὶ διδασκτικῶν βιβλίων ἐπήνεγκε τὴν σύστασιν διαφόρων εἰδικῶν ἐπιτροπῶν πρὸς ἔγκρισιν ἢ κύρωσιν αὐτῶν, καὶ τὴν δημοσιότητα ἐπὶ πολὺ κατέγειν αἱ ἐκθέσεις τῶν κριτῶν καὶ τῶν κρινόμενων αἱ ἀπαντήσεις, πολλάκις περιεργα ἀνακινούσαι ζητήματα. Ἐν τῇ ἀνωτάτῃ ἐκπαιδευτικῇ τρεῖς ἔδρα ἐπληρώθησαν ἐν τῇ φιλοσοφικῇ σχολῇ, διορισθέντων καθηγητῶν τῶν μὲν μαθηματικῶν τῶν κκ. Ἰω. Χατζιδάκη καὶ Κυπαρίσσου Στεφάνου, τῆς δὲ φυσικῆς τοῦ κ. Τιμολεόντος Ἀργυροπούλου. Σημαντικὴ δὲ εἰς τὴν πνευματικὴν τοῦ ἔθνους ἐπίδοσιν εἶνε ἡ ἐξ ἑνὸς ἑκατομμυρίου δωρεὰ τῶν ἀδελφῶν Βαλλιάνου πρὸς οἰκοδομὴν κτηρίου Βιβλιοθήκης.

Ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ, αἰσθησὶν ἐνεποίησεν ἡ παῦσις τῆς τερπεσιαίας «Κλειοῦς», μίξῃ τῶν ἀρίστων ἐφημερίδων, ἐπὶ εἰκοσιπενταεταίαν εὐδοκίμοτατα ὑπηρετησάσης τὸν Ἑλληνισμόν καὶ τὰ γράμματα. Ἐπανεληφθῆ ἡ ἐκδοσις τῆς «Ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος», σπουδαιότατῃ παρ' ἡμῶν δημοσιεύματος. Νέον φιλολογικὸν περιοδικὸν ἢ «Ἐβδομάς» ἀνεφάνη ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Δ. Καμπούρογλου, ἠγγέθη δὲ καὶ ἐν Λειψίᾳ ἡ ἐκδοσις περιοδικῶ μετ' εἰκόνας, ὑπὸ τὸν τίτλον «Κλειῶς». Ἐκτὸς αὐτῶν, καὶ ἄλλα ἡμέρηται καὶ μὴ, πολιτικὰ καὶ φιλολογικὰ φύλλα, εἶδον τὸ φῶς ἐν τε τῇ πρωτεύουσῃ καὶ ταῖς παρχίαις.

ΧΡΟΝΙΚΑ ΤΟΥ 1884.

Ἐκ τῶν γεγονότων τοῦ παρελθόντος ἔτους, τῶν μὴ σχετιζομένων πρὸς τὴν ἐν τοῖς γράμμασι καὶ τῇ καλλιτεχνίᾳ κίνησιν, τὰ μᾶλλον ἀξιωματικώτατα εἶνε, κατὰ χρονολογικὴν τάξιν, τὰ ἑξῆς:

10 Μαρτίου. — Ἀποχώρησις τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀπὸ τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς.

13 Μαρτίου. — Ψηφίζεται τὸ νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἐλλάδος καὶ Αἰγύπτου ἐμπορικῆς καὶ τελωνειακῆς συμβάσεως.

26 Μαρτίου. — Ἀναχώρησις εἰς Πετροῦπολιν τῆς Α. Μ. τῆς βασιλίσσης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. — Τελοῦνται τὰ ἐγκαίνια τοῦ φιλοπαιδικοῦ ἀσύλου «Ὁ Εὐάγγελισμός».

9 Ἀπριλίου. — Ἀρχεταὶ ἀπογραφῆ τῶν κατοίκων Ἀθηνῶν.

9 Ἀπριλίου. — Ἐβαρταὶ ἱπποδρομίαι ἐν Φαλήρῃ.

22 Ἀπριλίου. — Ἐν Βόλῳ τελοῦνται πανηγυρικῶς τὰ ἐγκαίνια τῆς ἀρτιπερατωθείσης σιδηροδρομικῆς γραμμῆς μέγρι Δαρίσσης ἐπὶ παρουσία τοῦ βασιλέως.

24 Ἀπριλίου. — Δημοσιεύεται ὁ νόμος περὶ προπαρασκευαστικοῦ σχολείου ὑπαξιωματικῶν.

1 Μαΐου. — Ἐπ'ἀνάδοσις τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως ἐκ τῆς εἰς Θεσσαλίαν περιοδείας.

10 Μαΐου. — Ἀναχώρησις τοῦ πρωθυπουργοῦ εἰς Θεσσαλίαν.

13 Μαΐου. — Κατατίθεται ἐν Τατοῖῳ ὁ θεμέλιος λίθος ἐθολογικοῦ ἀνακτόρου.

20 Μαΐου. — Ὁ βασιλεὺς ἐπιθεωρεῖ τὸν στρατὸν ἐν τῇ θέσει Γουδί.

21 Μαΐου. — Ὁ βασιλεὺς μετὰ τῶν βασιλοπαίδων ἀπέρχεται εἰς Εὐρώπην.

26 Μαΐου. — Τίθεται εἰς ἐνέργειαν τὸ νέον δασολόγιον.

27 Μαΐου. — Δημοσιεύεται οἱ νόμοι περὶ μονοπωλίου τοῦ πετρελαίου καὶ τῶν χημικῶν πυρῶν.